

Kort «utdyping» om urimelige priser

Jeg oppfatter Kari Odland (Tidende nr. 10, side 618) som i det store enig i min situasjonsbeskrivelse, men med en annen oppfatning av hvordan vår forening skal reagere.

Likevel vil jeg poengtere, jeg er *ikke* for at foreningen skal «prisregulere egne medlemmer». Det jeg er for, er at foreningen kan mene at noe er urimelig eller uetisk av en helsearbeider, som en tannlege jo er. En uttalelse fra foreningen eller en av dens organer, er bare

veiledende. Den «forplikter» bare medlemmene i den grad de ser seg tjent med å opprettholde et medlemskap. Jeg er ikke for at det er de få som skal sette dagsorden i mediene når tannleger omtales. Vi bør ikke gjemme oss bak konkurranseloven, og bare konstatere at vi ikke liker det vi ser når kjedelige «ting» dukker opp. NTF skal, etter min mening, være en aktiv kvalitetsforening og mene noe om holdninger og yrkesutøvelse generelt. Det må forenin-

gen også handle i tråd med utad og innad. Vi trenger ikke noe medlemskap i EU for å gjøre det.

Jan Line

PS: Det skal bli interessant å se hvordan trygden vil praktisere den nye ordningen og grenseoppgangen i forhold til misbruk av tillit og ansvar.

Urimelig pris? Skal NTF mene noe?

Kari Odlands svar i Tidende nr. 10 til Jan Lines innlegg er egnet til debatt. Odland hevder i sitt innlegg at det er ulovlig for profesjonsforeninger å drive med prisveiledning/prisregulering. Derfor hevder hun at verken klagenemndene, lokalforeningene, hovedstyret eller etisk råd skal uttale seg om pris så lenge vi har fri prisfastsettelse.

Klagenemndene behandler ikke klager som dreier seg om pris, men i våre etiske regler § 9 heter det at: Tannlegen har et personlig ansvar for ikke å ta urimelige høye honorarer fra pasienten.

§ 6 omhandler også økonomi og behandling. Det samme går igjen i helsepersonelloven (§ 6).

Slik jeg oppfatter Kari Odlands innlegg, mener hun at alle uttalelser om pris strider mot EØS-regler. Så vidt jeg har brakt i erfaring, gjelder EØS-reglene generelle uttalelser. Men i våre

etiske regler ligger det til grunn at en uttalelse fra Råd for tannlegeetikk skal dreie seg om enkeltsaker, selv sagt først etter innhenting av opplysninger fra berørte parter. Graden av sanksjon vil alltid være gjenstand for skjønn, alt fra en muntlig henvendelse til mer alvorlige former. Eksklusjon er ikke eneste reelle mulighet, som Odland hevder.

Det er fullt mulig å overlate alle former for sanksjoner og reaksjoner til rettsapparat og tilsynsmyndigheter, eller slik det ofte er i dag – til media. Spørsmålet blir i hvilken grad vi som en forening med samfunnsansvar er tjent med det. Det vil også stå i kontrast til debatten om hvorvidt NTF-medlemskap skal være et kvalitetsstempel.

Det skal nevnes at advokatene har en passus om at salæret skal stå i rimelig forhold til oppdraget (jf. Regler for advokatskikk, § 3.3.1) De uttaler seg på

vegne av standen i klagesaker om salærberegning.

De etiske reglene er nylig gjennomgått og akseptert av Konkurransetilsynet, men vi kan selv sagt vedta endringer dersom medlemmene ønsker det.

Hvis medlemmene mener at våre etiske regler skal endres slik at de utelukker muligheten til å uttale seg om urimelig pris i enkeltsaker, er dette en sak for Representantskapet. Er det et ønske fra flere om å starte denne prosessen, vil Hovedstyret måtte etterkomme det. Imens hilses debatten velkommen. En debatt som må rette fokus mot konsekvensene for enkeltmedlemmet, foreningens troverdighet, pasientenes trygghet – og ikke minst – det etiske veivalget foreningen da tar.

*Inger-Lise Mathiesen
visepresident*